

Subversiv samfunnskommentar

Ingress: Tragikomisk musikkteater gir oss et hardtslående vrengebilde på vår tid.

Elisabeth Leinslie

”Den Stygge Andungen”

Etter H.C.Andersen

Manus og regi: Lars Øyno

Skuespillere: Camilla Vislie, Robert Skjærstad, Lars Brunborg, Hanne Dieserud, Odille Heftye Blehr, Jimmie Jonasson, Rita Lindanger, Vilde O.Rommetveit, Tuva Moen

Musikk: Lars Pedersen/WHEN og Rita Lindanger

Grusomhetens Teater, Hausmania

Har du ikke sett teaterensemblet Grusomhetens Teater før? Nei? – Da er ”Den Stygge Andungen” en flott anledning hvis du har en kveld å spare i novembermørket. Dette er en av de beste forestillingene fra Grusomhetens Teater på flere år. Den treffer rett i magen.

Subversivt

Det er som å bli satt flere tiår tilbake. I et kjellerteater under etterkrigstiden hvor det spilles tragikomisk musikkteater omgitt av et alkymistisk univers. Arkaiske og moderne virkeligheter møtes og bindes sammen på en fascinerende måte. Noe som gjør at forestillingen samtidig føles veldig aktuelt. For Øyno har, inspirert av H.C.Andersens tekster, skapt et vrengebilde på vår tid – i historisk drakt. Ved å tilføre historiske perspektiver forsterkes de iscenesatte kommentarene om klasseforskjeller og krigens skremmende vanvidd.

Forestillingen har mange lag, og det var mye symbolikk som gikk meg hus forbi. Men sikkert er det at ”Den Stygge Andungen” er en hardtslående subversiv samfunnskommentar, hvor anden utsettes for sterk metaforisering. Et gjennomgående og sentralt tema dreide seg om undertrykking og overgrep, på mange plan. Fra andungenes mobbing av svaneungen, via borgerskapets undertrykking av egne og andre, til hvordan en nasjonalstat kan bryte ned enkeltindividet. Samtidig uttales et generelt buskap om at mennesket bør respektere mennesket.

Musikkteater

Forestillingen tar form av musikkteater. Tilsynelatende usammenhengende scener veves sammen av musikken – alt fra lett taffelmusikk, stemningsskapende lyder, til hardtslående politiske viser. Nivåene på de ulike scenene skifter stadig fra et kommenterende metanivå til indre bilder på menneskenes emosjonelle opplevelser i de ulike situasjonene.

Øynos regi er dramaturgisk tydelig og stram – noe som er viktig skal et teater med sterk fokus på fysisk spill og fragmentering kommunisere med publikum. Skuespillerne gjør en fantastisk jobb. De spiller andunger, borgerskap, keiseren (og hans hoff) med og uten nye klær, helsearbeidere under krigsscenarioer og fuglejegere med en presisjon, rytme og innlevelse som stort sett er imponerende. Og på toppen av det hele; en nydelig musisk ”vertinne” (Lindanger) som binder det hele sammen med et særegent og, i denne sammenhengen, perfekt uttrykk.

Spilles onsdag til søndag kl. 19.00 fram til 3. desember.